

КОКИЧЕТО (къмъ Тревата). Мила и хубава Тревичке, моля ти се, дай ми отъ твоята зелена боя; дай, та да стана и азъ красиво цвѣте.

ТРЕВАТА. Не мога, миличко Кокиче, дѣдо Господь даде последната боя на мене. Виждамъ, че си безцвѣтно и че не си привлѣкателно съ твоята боя, но не мога да ти помогна. Иди при другитѣ цвѣта. Тѣ, може би, ще ти помогнатъ.

КОКИЧЕТО (само). Какво да правя? Изморихъ се да ходя и да прося красиви бои отъ цвѣтята. Тѣ всички ми отказаха. Всѣко цвѣте иска да запази своята красота само за себе си. Никое не пожела да я раздѣли съ мене. И азъ пакъ оставамъ така безцвѣтно и непознато за хората.

Кокичето отива омилено къмъ Снѣга, който влиза на сцената, а останалитѣ цвѣта излизатъ).

СНѢГЪТЪ. Мило Кокиченце, защо си така умислено и загрижено?

КОКИЧЕТО. Какъ да не съмъ умислено, драги Снѣжко! Я вижъ другитѣ цвѣта, колко сж красиви и очарователни. Каква свежестъ, каква миризма лъха отъ тѣхъ! А азъ съмъ тѣй безцвѣтно, никому неизвестно още цвѣте.

СНѢГЪТЪ. Успокой се, миличко! Може би, и за тебъ ще се намѣри нѣкоя красива боя.

КОКИЧЕТО. Къде ще я намѣря? Азъ ходихъ при всички цвѣта и ги молихъ, да ми подарятъ отъ своята красива боя. Нито едно не прояви ни милостъ, ни състрадание къмъ мене. Тѣ не пожелаха да раздѣлятъ красотата си съ мене.

СНѢГЪТЪ. Ако ти се харесва моята боя, азъ на драго сърдце ще ти я дамъ.

КОКИЧЕТО. Какъ да не ми харесва! Тя е чудно хубава, чиста и лъскава. Много ще се зарадвамъ, Снѣжко, ако ти ми помогнешъ да стана красиво като другитѣ цвѣта.

СНѢГЪТЪ. Вземи я (подава му лъскава бѣла дреха).

КОКИЧЕТО. Благодаря ти, Снѣжко. Благодаря ти отъ сърдце. Благодаря ти твърде много (Облича новата премѣна и се оглежда). Ахъ, колко съмъ красиво! Каква лъскавина имамъ сега! Всички цвѣта вече ще ми завиждатъ. Ще ми се радватъ и хората. Съ мене ще се кичатъ и млади, и стари. Никой нѣма да ме отминава незабелязано. Пакъ ти благодаря, мили Снѣжко.

СНѢГЪТЪ. Ние отъ днесъ ставаме приятели съ тебе. Азъ ще те пазя и закрилямъ отъ зимнитѣ виелици. А когато огрѣе топлото слънце, ще те пустна, да излѣзешъ надъ земята и да съобщишъ на хората радостната вестъ, че пролѣтъ иде.

КОКИЧЕТО. Само ти, Снѣжко, прояви милостъ и щедростъ къмъ мене (Кокичето доволно и щастливо се разхожда на сцената. Въ това време влизатъ другитѣ цвѣта).

РОЗАТА (къмъ Лалето). — Дружке, кое е това цвѣте? Познавашъ ли го, какъ му е името?